

Frithiofs vikingabalk

B. Crusell

Nu han svä - va - de kring på det öds - li - ga hav, han for
 vi - da som ja - gan - de falk, men för käm - par om - bord skrev han
 la - gar och rätt. Vill du hö - ra hans vi - king - a - balk?

1. Nu han svävade kring på det ödsliga hav,
han for vida som jagande falk,
men för kämpar ombord skrev han lagar och rätt.
Vill du höra hans vikingabalk?
2. Ej må tältas å skepp, ej må sovas i hus,
inom salsdörr blott fiender stå.
Viking sove på sköld och med svärdet i hand,
och till tält har han himlen den blå.
3. Kort är hammarens skaft hos den segrande Tor,
blott en aln långt är svärdet hos Frey.
Det är nog, har du mod, gå din fiende nära
och för kort är din klinga då ej.
4. När det stormar med makt, hissa seglen i topp,
det är lustigt på stormande hav!
Låt det gå, låt det gå, den som stryker är feg,
förr'n du stryker, gå hellre i kvav!
5. Seglar krämare fram, må du skydda hans skepp,
men den svage ej vägre dig tull.
Du är kung på din våg, han är slav av sin vinstdag,
och ditt stål är så gott som hans gull.
6. Gods må skiftas å däck genom tärning och lott,
hur den faller, beklage ej dig,
men sjökonungen själv kastar tärningen ej,
han behåller blott äran för sig.
7. Nu syns vikingaskepp, då är äntring och strid,
det går hett under sköldarna till.
Om du viker ett steg har du avsked från oss,
det är lagen, gör sen som du vill.
8. När du segrat var nöjd, den som beder om frid,
har ej svärd, är din fiende ej.
Bön är Valhallabarn, hör den bleknandes röst,
den är niding som ger henne nej.
9. Sår är vikingavinst och det pryder sin man
när på bröst eller panna det står.
Låt det blöda, förbind det sen dygnet är om,
men ej förr, vill du hälsas för vår.
10. Så han ristade lag, och hans namn med var dag
växte vida på främmande kust,
och sin like han fann ej på blänkande sjö,
och hans kämpar de stridde med lust.

Esaias Tegnér